

Svar (22/4 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har ikke kendskab til antallet af sager og erstatningsstørrelse i de nævnte sager. Området ligger, som nævnt i min besvarelse af 18. marts 2004 af spørgsmål nr. S 2556, stillet den 2. marts 2004 af folketingsmedlem Sophie Hæstorp Andersen (S), uden for patientforsikringslovens dækningsområde. Patientforsikringen har over for ministeriet oplyst, at man siden lovens ikrafttræden den 1. juli 1992 har haft en enkelt sag herom, men at kravet om erstatning blev afvist – også i Patientskadeankenævnet – under henvisning til, at skaden ikke var omfattet af loven.

Jeg har undersøgt muligheden for at fremskaffe de ønskede oplysninger, men finder at dette vil være forbundet med store vanskeligheder, bl.a. fordi der ikke eksisterer specifikation heraf. En besvarelse af spørgsmålet vil således forudsætte dels en henvendelse til Domstolsstyrelsen for så vidt angår de sager, der har været ført ved domstolene herom, dels en henvendelse til såvel Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og private sygehuse for så vidt angår de erstatningskrav, der måtte være rejst over for de ansattes arbejdsgivere i såvel det offentlige som private sundhedsvæsen.

Jeg har på denne baggrund ikke iværksat en sådan undersøgelse.

Jeg har derfor heller ikke mulighed for at udtale mig om størrelsen af de årlige omkostninger ved at lade patientforsikringsordningen yde erstatninger til pårørende til ansatte, der er blevet smittet via deres ægtefælle/samlever gennem patientforsikringsordningen.

Som nævnt i min besvarelse af 18. marts 2004 af spørgsmål nr. 2556 finder jeg heller ikke set i lyset af formålet med patientforsikringsordningen, at det vil være rimeligt at lade disse skader være omfattet af patientforsikringsordningen. Der er tale om en generel problemstilling, der udover at vedrøre ansatte i sundhedsvæsenet også vedrører ansatte i alle andre erhverv, hvor de pågældende via deres arbejde kan blive udsat for smitte- og infektionsrisiko og dermed i sidste ende en risiko for, at smitten/infektionen kan overføres til den ansattes ægtefælle og omgangskreds i øvrigt.

Spm. nr. S 3140

Til beskæftigelsesministeren (6/4 04) af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

»Mener ministeren, at det er rimeligt, at kvinder, der får en sterilisation på grund af helbredsmæssige årsager, ikke er berettiget til at modtage sygedagpenge?«

Begrundelse

Af Arbejdsdirektoratets svar til Kvindeligt Arbejderforbund af 31. oktober 2003 fremgår det, at sterilisation, uanset om den er frivillig eller på baggrund af helbredsmæssige årsager, betragtes som sygefravær, hvormed der ikke kan opnås sygedagpenge.

Svar (16/4 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at sterilisation betragtes som sygefravær, uanset om indgrebet er lægeligt indiceret, og uanset om der er eftervirkninger af behandlingen.

Hvis der er tale om frivillig sterilisation betales dagpengene – også i de første 14 dage – af kommunen. Det skyldes, at retten til dagpenge fra arbejdsgiveren bortfalder, hvis lønmodtagerens sygdom er pådraget ved forsæt eller grov uagtksomhed.

Lønmodtageren har således efter lov om dagpenge ved sygdom ret til sygedagpenge fra kommunen, hvis lovens beskæftigelseskrav er opfyldt.

Spm. nr. S 3141

Til indenrigs- og sundhedsministeren (6/4 04) af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

»Mener ministeren, at det er rimeligt, at kvinder, der lægelig får ordineret en sterilisation på grund af helbredsmæssige årsager, ikke er berettiget til at modtage sygedagpenge?«